

Minneapolis, 21de Maj 1887.

Til

Red. af „Kvinden og Samfundet“.

I vide, at jeg med Liv og Sjæl er Kvindesagen hengiven og ser den som en af de største Sager, der er oppe i vor Tid, og at jeg vil anse det som en Ære at faa være med i Rækkerne, der kæmpe denne Sag frem mod Fordom og gammel ærværdig Taabelighed. Vi have nylig her i Minneapolis haft et saadant ærværdigt, mosgroet Nathueforedrag over Kvindesagen fra en skandinavisk Præst. De skandinaviske Præster her ere i det, som i saa mange andre Stykker, umulige, de komme ikke udenfor Ritualet. Og Flertallet af de skandinaviske Kvinder her er jo kommet ud af smaa fortrykte Forhold hjemme, de fleste fra Landet, hvor Bygdeskikken hersker over dem tyrannisk, saa man kan ikke vente stort af dem. De ere vant med, fødte og opdragne til at være Mandens Tjenestepiger og føle ikke Trykket saa svært, da de aldrig have smagt noget bedre. Og naar nu dette indprentes dem til og med som en Trossætning af deres Præster, saa er det ikke at undres paa, om de tage en meget liden aktiv Del i Kvindebevægelsen herhenne. De amerikanske Kvinder derimod, som ere vakte for denne Sag, arbejde sikkert og utrættelig. De ere ypperlig organiserede og lade sig ikke slaa af Marken af nogen Skuffelse. Den sidste Triumf, de have haft, var, at Kvinderne i Kansas fik Stemmeret i Statens egne Anliggender, og de have vidst at benytte den. Det har bevist sig ikke at være sandt, at Kvinden vil foretrække at sidde hjemme, selv om hun har Stemmeret; og det har bevist sig at være sandt, at hun altid er rede til at støtte de gode Reformere, som vil Lov og Orden. Hun bliver ikke saa let at købe som Manden; thi hun er ikke saa løs i Moralen, ikke saa pengegridsk og ikke saa indviklet i de politiske Ringe.

De hidtil udkomne Hæfter af Eders Tidsskrift har jeg læst igjennem med stor Fornøjelse, fordi jeg baade synes, at Sagerne, der ere bragte frem til Diskussion, ere interessante, og at Maaden, hvorpaa de ere behandlede, er god. Især har et Foredrag af Elisabeth Grundtvig om Sædelighedsspørgsmaalet voldt mig stor Glæde; thi det støtter i alt baade mine egne Erfaringer og Anskuelse om denne Ting. Den nyere, jeg kunde